

РЕШЕНИЕ

№ 4902

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5391** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 8, представлявано от изпълнителния директор К. С., подадена чрез адв. М. П. от АК – М., срещу решение № 1526 от 03.04.2023 г., постановено по НАХД № 11127/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 121 състав, с което е потвърдено издаденото срещу касатора Наказателно постановление № КГ-2450/26.07.2022 г., на зам. – председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН).

С жалбата се поддържа становище за неправилност на първоинстанционното решение, поради противоречието му с материалния закон и необоснованост. Изложено е становище, че протоколите, въз основа на които СРС е установил фактическата обстановка са не пълни и не отразяват всички действително извършени действия при вземане на контролните проби. Конкретните действия се установявали от разпитания в хода на съдебното следствие свидетел, като касаторът счита за недопустимо по този начин да се допълва фактическата обстановка, установена от наказващия орган. Сочи се, че издадения акт и НП не отговаряли на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. изложени са съображения за неспазване на правилата, касаещи

охлаждане на пробите и температурното им съхранение в последствие. Иска се отмяна на решението и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – заместник-председател на ДАМТН, в съдебно заседание не е представляван. Депозирани са отговор на касационната жалба, в който са развити съображения за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че при проверка на 07.03.2022 г. в обект на касатора - бензиностанция ТК 3028 „Ш. Л. Център“, управляван от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, от бензиноколонка № 6 е взета проба от разпространяваното течно гориво - Автомобилен бензин R. 95, с Протокол за проверка и вземане на проба от течно гориво № С-0032/07.03.2022г. При проверката е установено, че последната доставка на течното гориво е в количество 2034 L по Приемо-предавателен протокол №889517/05.03.2022 г. и с Декларация за съответствие №2176/18.02.2022 г., издадена от „САКСА“ ООД за партида №S- RG-18222 в количество 4392 t. Наличното количество в резервоар № 3, свързан с бензиноколонката в момента на проверката е 10 499L.

След изпитване на контролна проба в стационарна акредитирана Лаборатория за изпитване на горива, смазочни материали и присадки към ГД ККТГ, ДАМТН - [населено място] притежаваща Сертификат за акредитация на БСА рег. №35ЛИ/23.11.2020 г., валиден до 30.10.2024 г., е издаден Протокол от изпитване №С-0068-1/11.03.2022 г.

На основание този протокол от изпитване в ГД ККТГ е извършена експертиза и е изготвен Констативен протокол за съответствие на течно гориво с изискванията за качество №КП-0113/11.03.2022 г., съгласно който течно гориво - Автомобилен бензин, R. 95 не съответства на изискванията за качество, както следва: „Съдържание на кислород“ % (m/m). Полученият резултат от изпитването е 3,91 % (m/m) при норма максимум 3,7 % (m/m) - отклонение с 0,21 % (m/m) над максимално допустимата стойност. След прилагане на критериите за прецизност на използвания метод за изпитване, съгласно БДС EN ISO 4259-2 “Нефтопродукти и сродни продукти. Прецизност на методите за измерване и на резултатите. Част 2: Тълкуване и приложение на данните за прецизност относно методите за изпитване”, при получен резултат от изпитването над 3,82 % (m/m) продуктът не съответства на изискването за съдържание на кислород. Т.е., изпитването на контролната проба е показало несъответствие на разпространяваното течно гориво - Автомобилен бензин, R. 95 по показател - „Съдържание на кислород“ с изискванията към него в Приложение №1 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (НИКТГУРНТК).

Копия от Протокола от изпитване и констативния протокол са изпратени на основание чл. 22 ал. 8 от НИКТГУРНТК на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с писмо изх. №84-01-169/

11.03.2022г. и известие за доставяне от 21.03.2022 г. и същите са връчени срещу разписка от 11.03.2022 г.

С писма с вх. №84-01-195/17.03.2022 г. и №84-01-195-1/18.03.2022 г. „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД оспорва резултата по показател „съдържание на кислород“ от Констативен протокол №0113/11.03.2022 г. на основание чл. 22, ал. 9 НИКТГУРНТК.

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл.8 ал.2 от Закон за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), вр. чл. 6 т. 1 Приложение № 1 НИКТГУРНТК, за което е съставен АУАН №А-17/15.04.2022 г., въз основа на който наказващият орган, изцяло възприемайки описаната в него фактическата обстановка, издал процесното наказателно постановление, с което на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 34, ал. 2 ЗЧАВ и са му възложени разноските за вземане и изпитване на пробата в размер на 470.00 лв.

За да потвърди наказателното постановление решаващият състав на СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в тях ясно и точно е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, както и законовите разпоредби, които са нарушени. Прието е, че са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Съдът е отговорил на всички наведени от дружеството аргументи, като мотивирано ги е отхвърлил. По същество съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, с оглед на което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, като е изложил мотиви, както по отношение размера на санкцията, така и във връзка с твърденията за маловажност на случая.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

За обосноваване на касационните основания от страна на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е представен Стандарт БДС EN ISO 3405 – Нефтопродукти и сродни продукти от природни или синтетични източници, Определяне на дестилационните характеристики при атмосферно налягане, който ще бъде обсъден по-долу в изложението.

Съгласно чл. 18б, ал. 1, т. 1 ЗЧАВ лицата, които разпространяват течни горива, са отговорни за съответствието на разпространяваните от тях течни горива с изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8, ал. 1. Няма спор между страните, че касаторът е „краен разпространител“ по смисъла на §1, т. 20 от ДР на ЗЧАВ. В тази връзка именно той носи отговорност за съответствието на разпространяваното от него течно гориво с изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1, а именно Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол.

В наредбата на чл. 8, ал. 2 ЗЧАВ е формулирана абсолютна забрана за пускането на пазара, разпространението, транспортирането и използването на течни горива, които не отговарят на някое от изискванията за качество, определени в наредбата.

Изискванията за качество изисквания за качество на автомобилни бензини са определени съгласно приложение № 1 от Наредбата, съгласно чл. 6, т. 1 от с.з.

Безспорно е установено в случая, че при изпитване на взетите проби е налице несъответствие по показателя за съдържание на кислород, като при максимално допустим резултат от 3.7 % (m/m), отчетеното от пробите съдържание на кислород е 3.91%.

Съставът на районният съд изключително подробно е отговорил на възраженията, изложени в сезиращата го жалба, които смислово са повторени и в касационната жалба. Основното възражение за неправилно вземане и съхраняване на пробата е

неоснователно, като касационната инстанция споделя изцяло изводите на районния съд в тази насока. За да обоснове извод в този смисъл съдът е обсъдил изготвената съдебно-химична експертиза и е възприел изводите на вещото лице, че анализът за съдържание на кислород в автомобилния бензин не се влияе от повишаване на температурата в съдовете, в които са били съхранявани пробите. Различен извод не следва от представения от касатора Стандарт БДС EN ISO 3405 – Нефтопродукти и сродни продукти от природни или синтетични източници, Определяне на дестилационните характеристики при атмосферно налягане, който съдът намира за неотнормиран към процесния случай. Видно от неговата т.1 Обекти и област на приложение, същият описва лабораторен метод за определяне на дестилационните характеристики на леки и средни дестилати, получени от нефт и сродни продукти от синтетичен или биологичен произход с начало на кипене над 0° С и край на кипене, по нисък от приблизително 400° С. Леките дестилати са типични автомобилни бензини, смеси от етанол и автомобилни бензини с до 85% (V/V) етанол и авиационен бензин. Средни дестилати са обикновени авиационни турбинни горива, керосини, горива за дизелови двигатели, гориво за дизелови двигатели с не повече от 30 % (V/V) F., горива за отопление и корабни горива, които съдържат незначителни количества остатъчни продукти. Видно от посоченото описание този стандарт е приложим по отношение на лабораторното изпитване. По отношение изпитването за съдържание на кислород и резултатите от него са приложими стандартите БДС EN 1601, БДС EN 13132 и БДС EN ISO 22854. Видно е, че в т. 7 от приложението от касатора стандарт EN ISO 3405-Подготовка на апаратурата, са посочени изисквания към лабораторното изследване на пробите и темперирането на необходимите колби, епруветки, подложка за поддържане на колбата и щит, приемем цилиндър и проба. Посоченото не касае начина за вземане на пробата от бензиноколонка и съхранението ѝ. Отделно от това, съдът се е позовал и на заключението на вещото лице, че не е предвидена нормативно конкретна стойност на температура, до която следва да са охладени съдовете, в които е взета пробата. Заключението на вещото лице еднозначно посочва, че съдържанието на кислород във взетите проби не може да се промени от температурата на съдовете, нито от положението на бутилките – изправени или обърнати.

Споделят се изцяло доводите на районния съд по отношение възраженията за липса на арбитражно изпитване. Резултатът, който е предоставен от касатора за съдържание на кислород е 4.0 %, който потвърждава резултата на ГД ККТГ относно несъответствието на изпитваното гориво – автомобилен бензин R. 95.

Неоснователно в касационната жалба се поддържа становище за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН. По своето естество нарушението се отличава с висока обществена опасност, тъй като засяга чистота на атмосферния въздух и е потенциална предпоставка за увреждане живота и здравето на хората, както и за неблагоприятно въздействие върху заобикалящата ни околна среда. За съставомерността на деянието е без значение степента на констатираното отклонение от изискванията за качество на изследваното гориво, както и с какво всъщност установеното отклонение на кислородното съдържание в горивото причинява замърсяване на въздуха. Самият факт, че е доказано такова отклонение е достатъчен да се обоснове вредното действие на горивото с всички произтичащи от това неблагоприятни последици за хората и заобикалящата ги природа, което е в противоречие с целите на ЗЧАВ /чл. 1/ за защита и предотвратяване на настъпването на щети и опасности в тази насока. Нормата на чл. 8, ал.2 ЗЧАВ забранява пускането

на пазара, разпространението, транспортирането и използването на течни горива, които не отговарят на някое от изискванията за качество, определени в наредбата по ал. 1 и за да е съставомерно деянието не се изисква да се установява по какъв начин констатираното отклонение причинява замърсяване на атмосферния въздух. Забраната е въведена именно защото чрез науката и практиката е установено, че отклонението в определени показатели води до такова замърсяване на атмосферния въздух, поради което и законодателят е въвел тази забрана. Затова и е предвидил значително високите санкции за нарушения от този вид. Правилно СРС е отбелязал, че се касае за опазване на здравето на хората от вредни въздействия, както и предотвратяването на опасни щети за обществото при изменение на качеството на атмосферния въздух в резултат на различни дейности, вкл. разпространението на течни горива.

С оглед гореизложеното касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно. Не са налице сочените в жалбата нарушения. Твърдяната необоснованост на съдебния акт не представлява касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото е основателна и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сума в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1526 от 03.04.2023 г., постановено по НАХД № 11127/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 121 състав.

ОСЪЖДА „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.